

Melek ve Ahiret İnancı

Bir peygamber tanıyorum: Hz. İsa (a.s.)

Hız. İsa, tarihi kaynaklara göre, bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir. Allah'ın üstün özelliklerle lütufta bulunduğu, sonsuz cennet yurduyla müjdelediği bu değerli elçisinin getirmiş olduğu hak din bugün ismen yeryüzünde bulunsa da gerçekte tahrife uğramış ve aslından saptırılmıştır.

Ayet

“Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. Gerçekten Allah, benim de Rabdim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur.”
(Al-i İmran Suresi, 50-51)

Hız. İsa'nın davetine çoğu Yahudi icabet etmemiş, ancak az sayıdaki havari ona uymuştur. Kuran'da bu samimi inananların varlığı şöyle bildirilmektedir:

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: “Allah için bana yardım edecekler kimdir?” Havariler: “Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahit ol” dediler. “Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahitlerle beraber yaz.”(Al-i İmran Suresi, 52-53)

Havari: Hz. İsa'ya inanmış on iki kişiye verilen isimdir.

Hız. İsa, havarilerle Filistin'in dört bir tarafını dolaşmıştır. İnsanları Allah'a iman etmeye davet etmek için yaptığı bu yolculukları sırasında Allah'ın dilemesiyle çeşitli mucizeler gerçekleştirmiştir. Hasta ve sakat insanları, alaca hastalığına tutulanları iyileştirmiş, doğuştan kör olanların gözlerini açmış ve ölüleri diriltmiştir. Bu mucizeler Kuran ayetlerinde şu şekilde haber verilmektedir:

Ayet

"Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulana iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

Kuran'da Hz. İsa'nın Allah katına alındığı ve bir benzerinin, o zannedilerek öldürüldüğü haber verilmiştir. Hz. İsa, bütün peygamberlerin yaptığı gibi, kavmini, Allah'a iman etmeye, gönülden teslim olup Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaşamaya, günahlardan ve kötülüklerden sakınmaya, salih amellerde bulunmaya davet etmiştir. Onlara dünya hayatının geçiciliğini ve ölümün yakınlığını hatırlatmış, ahiret gününde her insanın tüm yaptıklarıyla hesaba çekileceğini bildirmiştir. İnsanları yalnızca Allah'a ibadet etmeye ve sadece Allah'tan korkup sakınmaya çağırmıştır. İncil'de de bu konularla ilgili çok sayıda öğüde ve mesel adı verilen eğitici hikayelere rastlamak mümkündür. Hz. İsa, İncil'de yer alan ifadeyle, "İmanı kıt olanlara karşı öğütler vermekte, insanlara "Allah'ın egemenliğinin yakın olduğunu müjdelemekte ve onları Allah'tan bağışlanma dilemeye davet etmektedir.

Kuran'da da Hz. İsa için şu şekilde haber verilmektedir:

Ayet

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin". (Al-i İmran Suresi, 50)

Hız. Meryem

İsrail oğullarının ileri gelenlerinden ve alimlerinden biri olan ve Davut (a.s.)'nin soyundan gelen İmran'ın kızıdır. Meryem "dindar kadın" demektir. Erkeklerden

Melek ve Ahiret İnancı

sakınan, iffetli anlamında “Betül” adıyla da adlandırılır.

Hız. Meryem, bir peygamberin koruması altında yetişti. Zekerıyya (a.s) onun için mescitte özel bir yer tahsis etmişti. O burada sürekli ibadet ve dua ile meşgul olurdu. Yanına Zekerıyya (a.s)'dan başkası giremiyordu. Zekerıyya (a.s) yiyecek bir şeyler vermek için yanına girdiğinde, her defasında yiyeceklerle karşılaşılıyordu. Bu yiyecekler, yazın kış meyveleri ve kışın da bulunmayan yaz meyveleri idi. Allah Teâlâ, peygamber annesi yapacağı şerefli bir kadını bu şekilde rızıklandırılıyordu. Olay Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılır: “Rabbi onu, güzel bir şekilde kabul etti. Ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi ve Zekerıyyayı onun bakımına memur etti. Zekerıyya, Meryem'in bulunduğu mihraba her girdiğinde onun yanında yiyecek rızık buldu. Bu, sana nereden geldi ey Meryem!” dedi. Meryem; “O, Allah tarafındandır. Şüphesiz Allah dilediğini hesapsız bir şekilde rızıklandırır” dedi” (Ali İmran, 3/37).

Meryem, bu temiz ortam içerisinde iffetli ve şerefli bir şekilde yetişti. Allah Teâlâ'nın koruması altında Beytül-Makdis civarında hayatını sürdüren Hız. Meryem'e melekler sürekli gelerek, kendisine Allah katındaki makamını ve Allah'ın onu diğer kadınlar arasından bir peygamber annesi yapmak için seçtiğini müjdeliyorlardı.

Ayet

“Bir zaman melekler şöyle demişti: Ey Meryem! Allah seni kendi tarafından bir emirle meydana gelecek olan bir çocukla müjdeler ki, onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünya ve ahirette şeref sahibi ve Allah'a yaklaşırlırlardan olacaktır. İnsanlara, beşikte iken de konuşacaktır. O, salih kimselerden olacaktır” (Ali İmran, 3/45, 46)

Hız. Meryem, kendisine verilen bu haber karşısında hayretler içerisinde kalmıştı. Onun bu durumu Kur'an'da şöyle ifade edilir: Meryem; “Rabbim! Bana hiçbir insan dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur” dedi. Allah da şöyle dedi: Bu

böyledir. Allah dilediğini yaratır. O, bu şeyin olmasına hükmedince ona sadece “o” der ve o da hemen oluverir” **(Ali İmran, 3/47)**

Hz. Meryem gebe kalınca, insanların bulamadığı bir yere çekilip, tek başına beklemeye başladı: “Hamileyken, insanlardan ayrıлып uzak bir yere çekildi” İnsanların gözünden uzak bir yere çekilmesi kavminin şüphe ve itham dolu bakışlarından kurtulmak içindi. Zaten o, başına gelen bu büyük hadiseyi insanlara nasıl izah edeceğini bilemediğinden, sıkıntı içinde ne yapacağını şaşırılmıştı.

Doğum sancıları gelince, insanlardan uzaklaşmış olduğu yerdeki bir hurma ağacının altına sığınmak zorunda kaldı. O, bu haldeyken insanların onu itham edecekleri şeyden dolayı ne kadar büyük bir bunaltı yaşadığını şu ayet açık bir şekilde ortaya koymaktadır: Doğum sancısı onu hurma dalına yaslanmaya zorladı. Haline üzülerek: Keşke bundan önce ölseymdim de unutulup gitseydim” dedi” **(Meryem, 19/23)**.

Hz. Meryem, çocuğunu dünyaya getirmişti. Ancak, kavminin yanına, onların bu konuda içinde buldukları fitne halini bildiği halde nasıl dönebilirdi. Onu, hak etmediği halde, iffetsizlikle itham edeceklerdi. O, içinde bulunduğu durumun iç yüzünü onlara nasıl inandırabilirdi. Bu karmakarışık düşünce ve sıkıntı halinde ne yapacağım şaşırılmışken, ona seslenen; sıkılmadan yiyip içmesini ve kavmine gidince nasıl davranması gerektiğini şöylece bildirmişti: Ye, iç; gönlünü hoş tut. Eğer birini görürsen, Rahman olan Allaha konuşma orucunu adadım, bugün, kimseyle konuşmayacağım de **(Meryem, 19/26)**

Hz. Meryem’in çocuğunu kucaklayıp kavmine gelmesi ve kavminin tepkisi Kur’an-ı Kerimde şöyle dile getirilir: Meryem, İsa’yı yüklenerek kavmine getirdi. Kavmi, hayretler içinde, şöyle dediler: Ey Meryem! Doğrusu sen görülmemiş bir iş yaptın. Ey Harun’un kız kardeşi Meryem! Senin ne baban ahlâksız ne de annen iffetsizdi” **(Meryem, 19/27-28)**.

Melek ve Ahiret İnancı

Onların bu ithamları karşısında Hz. Meryem, kendisini kınayanlarla alay edersesine çocuğu gösterdi ve bu olayların sırrını ona sormalarını işaret etti. Ancak onlar öfkeye kapılarak, hayretler içerisinde beşikteki bir çocuğun konuşmasının nasıl mümkün olabileceğini sordular: Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi: “Biz beşikteki çocukla nasıl konuşabiliriz” dediler” (Meryem, 19/29). Bunu üzerine Hz. Meryem’i aklayan ilahi mucize gerçekleşti ve İsa (a.s) konuşmaya başladı: “Çocuk “Ben şüphesiz Allah’ın kuluyum. Bana kitap verildi ve beni peygamber yaptı. Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe de namaz kılmamı ve zekât vermemi emretti. Bir de anneme hürmetkâr kıldı. Beni asla zalim ve isyankâr yapmadı. Doğduğum gün, öleceğim gün ve dirileceğim gün Allah bana selam ve emniyet vermiştir” dedi” (**Meryem, 19/30-33**).

İsa (a.s)’ın durumunu Allah Teâlâ, Âdem (a.s)’ın durumuna benzetmektedir: Allah katında İsa’nın durumu da Adem’in durumu gibidir. Allah Adem’i topraktan yarattı. Sonra ona “ol” dedi ve o oluverdi”(Ali İmran, 3/59). Âdem (a.s)’ın topraktan hakedilişine inanmak nasıl imanla alâkalı bir şey ise, Hz. Meryem’in, İsa (a.s)’yı babasız olarak dünyaya getirişi de imanla alâkalıdır. Kalbinde fitne bulunanlar Yahudi ve Hristiyanlar gibi onun durumu hakkında şüpheye düşerler, Allah’a teslim olan kalpler ise, olayı ayetlerin haber verdiği şekilde kabul edip, tasdik ederler. Allah Teâlâ resulüne hitap ederek, onun şahsın da bütün müminleri uyarmaktadır: “Bu, Rabbin tarafından bir gerçektir. Sakın şüphe edenlerden olma” (**Ali İmran, 3/60**).